

ನೇಮಿನಾಥ ಕಥಾಸಾಹಿತ್ಯ

ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾಕ್ತಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆಗಳು

ನೇಮಿನಾಥ ತೀರ್ಥಂಕರನು ಜ್ಯೋನಧರ್ಮದ ತೀರ್ಥಂಕರರ ವ್ಯಾಹದಲ್ಲಿ

ಇಪ್ಪತ್ತೇರಡನೆಯವನಾದ ತೀರ್ಥಂಕರನು. ಈತನ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕ್ತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಗ್ರಂಥರಾಶಿಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಆ ನಾಲ್ಕು ಯಾವುವೆಂದರೆ ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರು (ಪುರಾಣ)ಗಳು, ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣಗಳು, ಶ್ರೀಮತ್ತಿ ಶಲಾಕಾಪುರುಷ ಚರಿತ್ರು (ಪುರಾಣ)ಗಳು ಅಥವಾ ಮಹಾಪುರಾಣಗಳು ಮತ್ತು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರು ಪಾಂಡವಪುರಾಣ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ನೇಮಿನಾಥ ಭವಾವಳಿಗಳು ನಿರೂಪಿತವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ, ವಸುದೇವ ಬಲದೇವಾದ್ಯರಾದ ಹರಿವಂಶದವರ ಕಥೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಿದ್ದ ನೇಮಿಕಥೆ ಗೌಣವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಮೂರನೆಯ ಗುಂಪಿನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಿಕಥೆಯು ಒಂದು ಪುರಾಣಾಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಉಪಪುರಾಣವಾಗಿ ಉಚಿತವಾದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಗುಂಪಿನವುಗಳಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ ಹರಿವಂಶ ಶುರುವಂಶ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿರುವ ಅಖಾನೋಪಾಖಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜ್ಯೋನಾಗಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೇಮಿಕಥೆ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ, ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ.

(ಅ)ಸಂಸ್ಕೃತ ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರು (ಪುರಾಣ)ಗಳು

(ಗ) ಸೂರಾಚ್ಯಾರ ಕೃತವಾದ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರೆ’ (ಗಂಜಿ) ವೃಷಭನಾಥ ನೇಮಿನಾಥರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತಿರುವುದರಿಂದ ಇದೊಂದು ದ್ವಿಸಂಧಾನ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ.

(ಇ) ಉದಯಪ್ರಭಸೂರಿಯ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರೆ’ (ಗಳಿ ನೆಯ ಶತಮಾನ) .

(೩) ಕೇರಿಕರಾಜ ಉಪಧಾಯನು ರಚಿಸಿದ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ’ (ಗಳಿಂಗ) : ಇದರಲ್ಲಿ ಗೀ ಅಶ್ವಸಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥನ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳೂ ದೀಕ್ಷಾಪ್ರಕರಣವೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ.

(೪) ಗುಣವಿಜಯ ಕೃತವಾದ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ’ (ಗಳಿಗಳ) : ಕೃತಿ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದು, ಗೀಂಗಾಶ್ವಸಗಳಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಕವಿಗಳ ಕಾಲದೇಶಾದಿ ವಿವರಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಳಿದಲ್ಲದ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ನೇಮಿಚರಿತ್ರಿಗಳು ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿವೆ :

(೫) ಹರಿಷೇಣನ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ’ : ಕವಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಗ್ರಂಥ ‘ಕಪೂರ ಪ್ರಕರದಲ್ಲಿ’ ಇದರ ಉಲ್ಲೇಖಿವಿದೆ. (೬)

ಭೋಜಸಾಗರನ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ’ (೩) ತಿಲಕಾಚಾರ್ಯನ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ’ (೪) ನರಸಿಂಹನ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ’ (೫) ಅಜಾತ

ಕರ್ತೃವಾದ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ’ (೬) ಬ್ರಹ್ಮ ನೇಮಿದತ್ತನ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣ ಇದರಲ್ಲಿ’ ಗೀ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹರಿವಂಶ ಕುರುವಂಶಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು ನೇಮಿನಾಥನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ ನೇಮಿನಾಥನ ಚಿಂತಾಗತಿ ಮೊದಲಾದ ಇ ಭವಗಳ ಕಥೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ನೇಮಿನಾಥನ ಪೂರ್ವಭವನಗಳಿಂದಲೇ ಕಥೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲಾಗುವುದು ಕನ್ನಡ ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣಗಳ ಕಥಾರೀತಿಯನ್ನು ಹೋಲುವುದಾಗಿದೆ. (೭) ವಾಗ್ಣಿನ ನೇಮಿನಿವಾಣಿಕಾವ್ಯ : ಈ ಕವಿ ಪ್ರಾಗ್ಣಿಟ ಕುಲದ ಭಾಷಣ ಮಗನೆಂಬುದರಿಂದ, ಒಂದು ವಾಗ್ಣಿಕಾಲಂಕಾರ ಕರ್ತೃ ಸೋಮನ ಮಗ ವಾಗ್ಣಿನಿಂದಲೂ ಇನ್ನೊಂದು ‘ವಾಗ್ಣಿಕಾಲಂಕಾರದ ಕರ್ತೃ ನೇಮಿಕುಮಾರನ ಮಗ ವಾಗ್ಣಿನಿಂದಲೂ (ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಗೀ-ಗೀ ನೆಯ ಶ. ದವರು) ಭಿನ್ನನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನೇಮಿನಿವಾಣಿ ಕಾವ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಗೀ ಸಗಣಗಳಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥನ ಜನನದಿಂದ ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಪ್ರತ್ಯಿಯ ವರೆಗೆ ವಿಷಯನಿರೂಪಣೆಯಿದೆ. ತೀಥಂಕರನ ಇ ಭವಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯಿದೆ. (೮) ವಿಕ್ರಮನ ನೇಮಿದೂತ ಕಾವ್ಯ ಇದು ಮೇಘ ದೂತದಂತಹ ಕಾವ್ಯ.

ಕಾಳಿದಾಸನ ಮೇಘದೂತದ ಪ್ರತಿ ಪದ್ಯದ ಕೊನೆಯ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸ್ನಾಕೃತಕವಾದ ಮೂರು ಪಾದಗಳನ್ನು ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದೆ. ರಾಜೀಮತಿಯು ನೇಮಿನಾಥನನ್ನು ಸಂಸಾರಕ್ಕನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಏನೇನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಳು. ಹೀಗೆ ವಿರಹವ್ಯಧಿಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ವಣಿಸಿದೆ (೬) ಹೇಮಚಂದ್ರ ಸೂರಿಯ ‘ನಾಭೀಯ ನೇಮಿಕಾವ್ಯ : ವೃಷಭನಾಥ ನೇಮಿನಾಥರಿಬ್ಬಿಗೂ ಅನ್ನಯಿಸುವಂತೆ ಇದನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದರಿಂದ, ಇದೊಂದು ದ್ವಿಸಂಧಾನ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ.

(ಆ) ಪ್ರಕೃತ ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ (ಪುರಾಣ) ಗಳು

(ಒ) ಮಲಧಾರಿ ಹೇಮಚಂದ್ರ ಸೂರಿಯ ‘ನೇಮಿನಾಹ ಚರಿಲು (ಗಗಣಿ) ‘ಭವಭಾವನಾ ಮತ್ತು ಅದರ ವೃತ್ತಿಯ ಹಲವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಲೌಕಿಕ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಥೆ ಭಾಗವಾಗಿ ಸೇರಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. (೩) ಹರಿಭದ್ರ ಕೃತವಾದ ನೇಮಿನಾಹ ಚರಿಲು(ಗಗಣಿ) : ಇದು ಅಪಭ್ರಂಶ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದು , ಶ್ಲೋತಾಂಬರ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೇಮಿಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತೀಥಂಕರನ ಜೀವಿತವಿವರಗಳಿಗಂತ ನೇಮಿನಾಥ ರಾಜೀಮತಿಯರ ಪೂರ್ವಭವಗಳನ್ನೇ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕೃತಿ ಮೊದಲಧನದ ತುಂಬ ವಣಿಸಿದೆ. ಸನತ್ಯಮಾರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕಥೆಯೂ ಕೃತಿಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. (೪.) ರತ್ನಪ್ರಭಕೃತವಾದ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ ಅಥವಾ ‘ಅರಿಷ್ವನೇಮಿ ಚರಿತ್ರ : ಇ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. (೫) ಲಖಮದೇವನ ಜೀಮಿಣಾಹ ಚರಿಲು (ಗಳಣಿ ರಪೂರದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದು) ನೇಮಿನಾಥನ ಪಂಚಲ್ಯಾಣಗಳನ್ನೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕುರಿತಿದೆ. ಇ ಸಂಧಿಗಳೂ ಉಂಟಾಗಿ ಕಡವಕಗಳೂ ಇವೆ. (೬) ನೇಮಿನಾಥ ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಕ ಜನಪ್ರಭಸೂರಿಯ ಅಪಭ್ರಂಶ ಭಾಷೆಯ ರಚನೆ.

ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಬಹುದಾದ್ದು ಶ್ರೀ ನೇಮಿನಾಥ ಭವಾಂತರ್ ಎಂಬ ಮಾರಾತಿ ಭಾಷೆಯ ಸಣ್ಣ ಕಾವ್ಯವೊಂದು ಈಚೆಗೆ ದೊರೆತು ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.(ಉಸ್ಕಾನಿಯಾ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಜನ್ಸಲ್ , ಇ, ಗಣಾರ್ಥ). ಜನಪದಗೀತದ ಶೈಲಿ

ಈ ಕೃತಿಯ ಕರ್ತೃತ್ವ ಕಾಲ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ೨೦ ಪದ್ಯಗಳಿಷ್ಟು ನೇಮಿನಾಥ ವ್ಯಾಧಭವದಿಂದ ಮೊದಲು ಗೊಂಡು ಏ ಭವಗಳ ವೃತ್ತಾಂವನ್ನು ಅತಿಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

(೯) ಸಂಸ್ಕೃತ ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣಗಳು

(೧) ಪುನಾಷ್ಟ ಸಂಘಾದ ಜಿನಸೇನಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣ (೨೮೨), ಈ ಬಗೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಜನಪ್ರೀಯವಾದುದು. ಇದರ ಕರ್ತೃತ್ವ ಜಿನಸೇನಚಾರ್ಯರು ‘ಪೂರ್ವಪುರಾಣ (ಸು. ೩೫೦) ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಸೇನಸಂಘಾದ ಜಿನಸೇನಚಾರ್ಯರಿಂದ ಭಿನ್ನರಾದವರು. ಇವರು ಗಣಾಗ್ರಣ ಅಮಿತಸೇನಾಚಾರ್ಯರ ನೇತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಕಣಾಟಕದ ಕಡೆಯಿಂದ ವಿಹರಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದ ವರ್ಧಣಮಾನಪುರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣದ ರಚನೆಗೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದರೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ವರ್ಧಣಮಾನಪುರ ಕಾಥಿಯವಾಡದ ಈಗಿನ ಬಢವಾಣ್ ಎಂದು ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ಗಿರಿನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಾಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ದೊತ್ತಡಿಯೇ ಜಿನಸೇನರು ತಮ್ಮ ‘ ಹರಿವಂಶಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ದೋಸ್ತಾಟಿಕಾ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ ; ವರ್ಧಣಮಾನಪುರದಲ್ಲಿಯ ಪಾಶನಾಥಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ರಚನೆಯ ಆರಂಭವಾಗಿ, ದೋಸ್ತಾಟಿಕಾದ ಶಾಂತಿನಾಥಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪೂಜಾಗೊಂಡಿತು.

ಈ ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ ಉಪಲಭ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪ್ರಾಕೃತ ಹರಿವಂಶಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅತಿಪ್ರಾಚೀನವಾದ್ದು. ಇದು ದಿಗೆಂಬರ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕೃತಿ . ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ನೇಮಿಚರಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಇದು ಮಾದರಿಯದಂತೆ ತಿಳಿಯುವುದು. ಜೈನಸಂಪ್ರದಾಯದ ಹರಿವಂಶ ಕುರುವಂಶಗಳ ಅರಂಭ ಕಥೆಗಳೂ ನೇಮಿನಾಥನ ಕಥೆಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಮುಪ್ಪಾಗಿರುತ್ತಿದೆ. ನೇಮಿನಾಥನನ್ನು ಒಳಕೊಂಡು ವಸುದೇವನ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರರೂ ಕಂಸಜರಾಸಂಧಾರ್ಯರೂ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರು. ಪಾಂಡವ ಕೌರವರು ಹರಿವಂಶದವರಿಗೆ ಜ್ಞಾತಿಗಳು. ಈ ಪ್ರಮುಖ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಖಾನೋಪಾಖಾನಗಳ ತರಂಗಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಸುಳಿಸುಳಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿವೆ.

ಜೈನಪುರಾಣದ ಅ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗಳೂ ಮಹಕಾವ್ಯದ ಗಳ ಅಂಗಗಳೂ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾಗಿ ಎಡೆಪಡೆದಿರುವ ಜಿನಸೇನರ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ ಒಂದು ಪುರಾಣಕಾವ್ಯ . ಇದು ಪುರಾಣಕಾವ್ಯ ಇದು ಒಂದು ಜೈನಾಗಮಸಾರ, ಶ್ರಿಷ್ವಶಿಕಾಪುರುಷ ಸಂಗ್ರಹ, ಜೈನಧರ್ಮಪರಿಭಾಷಾಕೋಶ ತೀರ್ಥಂಕರ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ ಮಂದಿರ ಇಲ್ಲಿಯ ಶೈಲೀಕಸಂಖ್ಯೆ ಸು. ೧೨೦೦ ಮುಖ್ಯ ಭಂದಸ್ಸು ಅನುಷ್ಟುಪ್ರಾಣಿ ; ಕೆಲವು ಸರ್ಗಣಗಳಲ್ಲಿ ವಣಂವೃತ್ತಗಳೂ ಉಂಟು.

ವೈದಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಭಾರತ ಭಾಗವತಗಳ ಕಥೆಗಳು ಜೈನಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕಿರುವ ಮೊತ್ತಮೊದಲನೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಗ್ರಂಥವೆಂದರೆ ಈ ಹರಿವಂಶವೇ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬರುವ ಜೈನಸಂಪ್ರದಾಯದ ಬಲಿವಾಮನೋಪಾಧಾನವೂ ಪರಶುರಾಮವೃತ್ತಾಂತವೂ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಕೌರವ ಪಾಂಡವರ ವೈಮನಸ್ಯದ ಕಥೆಗಿಂತ ವಸುದೇವನ ಪ್ರಣಯಲೀಲೆಗಳ , ಕೃಷ್ಣಾಭಲದೇವರ ಏರಾಧ್ವತದ, ಪ್ರದ್ಯಮನ ಕಿರೋರ ಲೀಲೆಗಳ ಕಥೆಗಳೇ ಹೊರವಾಗಿ ಹುರುಪಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಾಯಕವೃತ್ತಿಯಾದ ನೇಮಿನಾಥನ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಾನ್ಯ ತಗ್ಗಿದಂತಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆತನ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಸಂಬಂಧವಾದ ವಿವರಗಳು ಹೆದ್ದಾಟಾಗಿವೆ; ಆತನ ವೈರಾಗ್ಯಹೇತುವಾದಸನ್ನಿವೇಶ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿದೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕರುಣಾರಸಪ್ರಚುರವಾದ ದ್ವಾರಾವತೀವಿನಾಶ ವಣಣನೇ ಹರಿಗತ್ಯಂತರ ವಣಣನೆಗಳೂ ಬಲದೇವ ತಪ್ಯೋವಣನೆಯೂ ರಸದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೆನೆಯತಕ್ಷವಾಗಿವೆ. ಕನ್ನಡ ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಕಥಾನಿರೂಪಣಿ ಮಾಡಿವೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

(೧) ಜಿನದಾಸನ ‘ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣ (ಗಳಣಿ) ಇಂ ಸರ್ಗಣಗಳಿವೆ. (೨) ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ ಕೃತವಾದ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ (ಗಳಣಿ) : ಇಂ ಸಂಧಿಗಳಿವೆ. ಈ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳಲ್ಲದೆ ಕವಿಗಳ ಕಾಲದೇಶಾದಿಯಾದ ವಿವರಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಹರಿವಂಶ ಪುರಣಗಳು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಇವೆ. ಅವನ್ನು ಈ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದೆ :

(೩) ಧರ್ಮಕೀರ್ತಿಯ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ (೨) ರವಿಷೇಣನ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ (೩) ಶ್ರೀಭೂಷಣನ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ (೪)ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿಯ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ (೫) ಜಯಸಾಗರನ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ

(೬) ಸರ್ಕಳಕೀತಿಯ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ (೨) ಅಜ್ಞಾತಕರ್ತೃಕವಾದ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ (೪)
ಅಜ್ಞಾತಕರ್ತೃವಾದ ‘ಹರಿವಂಶ ಪ್ರಬಿಂಧ.

(ಕ್ಷ)ಪ್ರಕೃತ ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣಗಳು

(೮) ಚತುಮುಂಚಿ ಸ್ವಯಂಭುವಿನ ‘ರಿಟ್ಟಣೇಮಿ ಚರಿಲು (ಸು. ೬೫ ರಿಂದ ೨೫೨ ರೊಳಗೆ) ಇದು
ಅಪಭ್ರಂಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕರ್ತೃ ಚತುಮುಂಚಿ ಸ್ವಯಂಭುವೇ ಆದರೂ ಕೊನೆಯ ಕೆಲವು ಸಂಧಿಗಳು
ರಚನೆ ಇವನ ಮಗ ಶ್ರಿಭುವನ ಸ್ವಯಂಭುವಿನಿಂದಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಸಕಿತ್ತಿ ಎಂಬುವನ
ಕೈವಾಡವೂ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುವುದು ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಸಂಧಿಗಳೂ ಗ್ರಂಥ ಕಡವಕಗಳೂ ಗ್ರಂಥ
ಶೈಲೀಕಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಇವೆ.

ಒಟ್ಟು ಸಂಧಿಗಳು ಇ ಕಾಂಡಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಗೊಂಡಿವೆ. ಯಾದವಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಪ್ರದ್ಯಮಾದಿಗಳ
ವೃತ್ತಾಂತಕಥೆಗಳೂ ನೇಮಿಜನ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತವೂ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ಕುರುಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಕೌರವ ಪಾಂಡವರ
ಸಮಸ್ತವೃತ್ತಾಂತವೂ ಪಾಂಡವವುಜಯದ ವರೆಗೆ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಯುದ್ಧಕಾಂಡದಲ್ಲಿ
ಯುದ್ಧವಣನೆಗಳ ಚಿತ್ರ ಉಜ್ಜ್ವಲವಾಗಿದೆ, ಕವಿ ಕಥೆಯ ಮೂಲವನ್ನು ‘ಮಹಾಭಾರತ
‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣಗಳಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಹಲಕೆಲವು ವೃತ್ತಾಸಗಳನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯ .

(೯) ಧವಲ ವಿರಚಿತವಾದ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ (ಸು. ೧೦-೧೧ನೆಯ ಶತಮಾನ) :
ಪೂರ್ವಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ‘ವಧಂಮಾನ ಚರಿತದ (೮೫೨) ಕರ್ತೃ ಅಸಗ ಕವಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ
ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಸಗ ‘ಕಣಾಂಟಕಮಾರಸಭವದ ಕರ್ತೃವೆಂದೂ
ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಧವಲನ ಕೃತಿ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಸಂಧಿಗಳಿವೆ. ಕೃತಿಯ ಭಾಷೆ
ಅಪಭ್ರಂಶ. ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಸವಧೆಯ ಸಂದರ್ಭ ಉಜ್ಜ್ವಲವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ.

(೧೦) ಯಶಕೀತಿಯ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ (೧೪೪೨) ಇದು ಜೋಗಿನೀಪುರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಾಲ
ಕುಲೋತ್ಸವನಾದ, ಗಗಣೋತ್ತರಜನಾದ ದಿಲಾಧಾಸಾಮವಿನ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ರಚಿತವಾಯಿತು.

ಇದರಲ್ಲಿ ಇಂ ಸಂಧಿಗಳೂ ಅಂತ ಕಡವಕಗಳೂ ಇವೆ. ಇನೆಯ ಸಂಧಿಯಿಂದ ಕೊರವಪುರಾಣ ಮೊದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈತನ ಇನ್ನೊಂದು ರಚನೆ ‘ಪಾಂಡವಪುರಾಣ.

- (ಉ) ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ರೀಹಷ್ಟಿ ಶಲಾಕಾಪುರಪಚರಿತ (ಪುರಾಣ) ಗಳು ಅಥವಾ ಮಹಾಪುರಾಣಗಳು
- (ಇ) ಕೊಚಿಭಟ್ಟಪ್ಪರಕನೆ ‘ಮಹಾಪುರಾಣ (ಇ ನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ).
- (ಈ) ನಂದಿಮುನಿಯ ‘ಮಹಾಪುರಾಣ (ಇ ನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ). ಈ ಕೃತಿಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಉಲ್ಲೇಖ ಚಾಮುಂಡರಾಯನ ‘ಚಾವೃಂಡರಾಯ ಪುರಾಣ (ಇಲ್ಲ) ದಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದು.
- (ಈ) ‘ವಾಗಧ್ರ ಸಂಗ್ರಹ ಕವಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ಅಥವಾ ಕವಿ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಕೃತವಾದುದು. ಪೂರ್ವಪುರಾಣಕರ್ತೃ ಜಿನಸೇನರ ಉತ್ತರಪುರಾಣಕರ್ತೃ ಗುಣಭದ್ರರ ಹಾಗೂ ಚಾಮುಂಡರಾಯ ಪುರಾಣವೆಂಬ ಕನ್ನಡ ಮಹಾಪುರಾಣಕರ್ತೃ ಚಾವೃಂಡರಾಯನ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಂದ ಈ ಕವಿ ಹಾಗೂ ಆತನ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವಂಶಗಳು ತಿಳಿದುಬಂದಿವೆ. ‘ವಾಗಧ್ರ ಸಂಗ್ರಹ ಒಂದು ಗದ್ಯಕಥೆಯಗಿತ್ತೀರು ಜಿನಸೇನಾಚಾರ್ಯರ ಪೂರ್ವಪುರಾಣದ ರಚನೆಗೆ ಅದು ಮಾತ್ರಕೆಯಾಗಿತ್ತೀರು ಗುಣಭದ್ರರ ಮಾತಿನಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದು. ಕನ್ನಡ ಚಾವೃಂಡರಾಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಯು ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉದ್ದೃತವಾಗಿರುವುದು ಆ ಭಾಗಗಳ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಹೆಸರು ಸಹ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಈ ಕೃತಿ ಎಂದಾದರೂ ದೋರೆಯುವುದಾದರೆ, ಗುಣಭದ್ರರ ನೇಮಿನಾಥಾಸಾಂಪ್ರದಯದ ಮೂಲವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಹಾಯವಾಗುವದು.
- (ಉ) ‘ಮಹಾಪುರಾಣ (ಪೂರ್ವಪುರಾಣ ಉತ್ತರಪುರಾಣ) (ಅಂತ, ಅಂತ) : ಸೇನಸಂಘದ ವೀರಸೇನರ ಶಿಷ್ಯ ಜಿನಸೇನರೂ ಇವರ ಕರ್ತೃಗಳು . ಗುಣಭದ್ರರಿಂದಾದ ಉತ್ತರಪುರಾಣಭಾಗದಲ್ಲಿ ೧೦, ೧೧ ಮತ್ತು ೧೨ ನೆಯ ಪರವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರೆ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ಮಹಾಪುರಾಣ ದಿಗಂಬರಸಂಭ್ರದಾಯದ ಜನಪ್ರಿಯಕೃತಿಯಾಗಿದೆ.

‘ಪೂರ್ವಪುರಾಣ ಆದಿನಾಥ ತೀರ್ಥಂಕರನ ಚರಿತ್ರೆಯನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ‘ಲುತ್ತರಪುರಾಣ ಉಳಿದ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಲವರು ತೀರ್ಥಂಕರರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಇವು ಬಹು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ‘ನೇಮಿಸ್ವಾಮಿ ಚರಿತವೂ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಗುಣಭದ್ರರ ನೇಮಿಚರಿತ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಮಹತ್ವಗಳು ಎಂದ್ದು ಕಾಣುವುದು ಅದರ ಕಥಾಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಕಥಾವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಅಲ್ಲ ; ಅದು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಥಾಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪ್ರದಂತಾದ್ಯರದ ಪ್ರಕೃತಕವಿಗಳ ಹಾಗೂ ಚಾವುಂಡರಾಯ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಈ ಕೆಲವರು ಕನ್ನಡ ನೇಮಿಚರಿತ್ರಕಾರರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಗುಣಭದ್ರರ ನೇಮಿಕಥಾಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಮೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದು ಚಾವುಂಡರಾಯನ ಕೃತಿಗೆ ಉತ್ತರಪುರಾಣವೇ ಅಚಿತ ಆದಿಯಾದ ತೀರ್ಥಂಕರ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಆಕರ್ವಾಗಿದೆಯೆಂದೂ ಆತನು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಯನ್ನು ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

(ಜ) ಮಲ್ಲಿಷೇಣನ ಶ್ರಿಷ್ಟಿ ಮಹಾಪುರಾಣ (೧೦೪೨) ಮುಳುಗುಂದದ ಜಿನಾಲಯದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ೨೦೦೦ ಶ್ಲೋಕಗಳಿವೆ.

(ಝ) ಹೇಮಚಂದ್ರನ ಶ್ರಿಷ್ಟಿ ಶಲಾಕಪುರಷ ಚರಿತ್ರ (೧೦೮- ೧೧೨) : ಇದರ ಕರ್ತೃ ಗುಜರಾತಿನ ದೊರೆ ಕುಮಾರಪಾಲನ ಆಸ್ಥಾನದ ಕೆವಿ ಹೇಮಚಂದ್ರ. ಕೃತಿ ಶೈತಾಂಬರ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು : ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಾದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕವಾದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೧ ಪವರ್ಗಳಿದ್ದು, ೧೦ ಕಥಾಸಂಬಂಧಿಯಾದವು: ಒಂದು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಪವರ್ ಇಲ್ಲಿ ಉ ನೆಯ ಪವರದ ವಿಷಯ ನೇಮಿನಥ ಚರಿತ್ರ. ಆದರೆ ದಿಟಿವಾಗಿ ನೇಮಿನಾಥನಿಗಿಂತ ಕೃಷ್ಣನ ವೃತ್ತಾಂತನಿರೂಪಣಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೆವಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾನೆ . ಗ್ರಂಥದ ಉ ನೆಯ ಪವರದ ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಯ ಭವಾವಣೀಕರಣ ಮುಗಿಯುತ್ತಲೂ ಮತ್ತೆ ನೇಮಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ನಾವು ಎದುರುಗೊಳ್ಳುವುದು ನವಮಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿಯೇ ೨,೫೨೫ ಇ ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಸುದೇವನ ವಿದೇಶಗಮನ ವಿವಾಹಕಥೆಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಇ ರಿಂದ

ಉ ನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಚರಿತೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಂತಹ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಕೊಂಡ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಪೂರ್ವಭವ ಕಥನ , ಅವನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ವಸುದೇವನ ವಿವಾಹ ಮತ್ತು ಸಂಚಾರ ವೃತ್ತಾಂತಗಳು ಕೃಷ್ಣ ಬಲದೇವರ ಮತ್ತು ನೇಮಿನಾಥನ ಜನ್ಮ ವೃತ್ತಾಂತ, ಕಂಸವರ್ಧಿ, ದ್ವಾರಿಕೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪನೆ, ಕೃಷ್ಣವಿವಾಹದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳು ಪಾಂಡವರ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ದ್ರುಪದೀಸ್ವಯಂವರ, ಕೃಷ್ಣಪುತ್ರ, ಪ್ರದ್ಯಮನ ಚರಿತೆ, ಜರಾಸಂಧವಾಧಿ ಸಾಗರಚಂದ್ರಪಾಖ್ಯಾನ, ಉಪಾಹರಣ, ನೇಮಿನಾಥನ ವೈರಾಗ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇವಲಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಿ, ಗಜಸುಕುಮಾಲ ಮೊದಲಾದವರ ಚರಿತ್ರೆ, ದ್ವಾರಿಕಾದಹನ, ಕೃಷ್ಣನ ಮೃತ, ಬಲದೇವನ ಸ್ವರ್ಗಗಮನ ನೇಮಿನಾಥ ಮತ್ತು ಪಾಂಡವರ ಪರಿನಿವಾಣಣ ಇವು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪರಿಚಿತ ನೇಮಿಚರಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಮೂಲಗಳಿಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆ ಹಾಗೂ ಹರಿವಂಶಗಳಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾದ ವಸ್ತುವಿನಾಸ ಕಥಾವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೇಮಚಂದ್ರನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿತವಾಗಿದೆ.

ಅಜ್ಞಾತಕಾಲಿಗಳಾದ ಇತರ ಮಹಾಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ (೨) ಚಂದ್ರಮುನಿ ಕೃತವಾದ ‘ಲಘು ಮಹಾಪುರಾಣ (೮) ವಜ್ರಸೇನ ಕೃತವಾದ ‘ಶ್ರೀಪತ್ನಿ ಶಲಕಾಪುರುಷ ಚರಿತ್ರವೆಂಬ ಗದ್ಯ ಕೃತಿ ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವಿದೆ.

(೮) ಪೂರ್ಕತ ಶ್ರೀಪತ್ನಿ **ಶಲಕಾಪುರುಷ ಚರಿತ್ರ** (ಪುರಾಣ) ಗಳು ಅಥವಾ ಮಹಾಪುರಾಣಗಳು (೯)‘ಚಲಿಪ್ಪನ್ನ ಮಹಾಪುರಿಸ ಚರಿಯ (೮೯) ಶೀಲಾಂಕನು ಇದರ ಕೃತ್ಯೇ ಗದ್ಯಪದ್ಧತ್ಯಕ್ವಾದ್ಯು ಈ ಪುರಾಣ . ಪದ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಭಾಷಿತಗಳಾದ ಗಾಥೆಗಳೂ ಕೆಲವೂ ಕಥಾಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಆಗಂ ಬಂದಿರುವುದುಂಟು . ವಿಖ್ಯಾನಿಸಿದ ನಾಟಕ ಎಂಬುದೊಂದು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕವು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಕೃತಿಯ ಒಟ್ಟು ಪದ್ಯಪ್ರಮಾಣ ೧೦ ಲ೦೦ .

ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜೈನಾಗಮದ ಸಮಾಧಾಂಗದಲ್ಲಿಯ ಸೂತ್ರ ಇಂಥಾಗಿ ರಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿವಾಗಿರುವ ಇಂದಿ ಮಹಾಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ನೇಮಿನಾಥನ ಕಥೆಯೂ ಕೃಷ್ಣ ಬಲದೇವರ ಕಥೆಗಳೂ ಈ ಕೃತಿಯ ೪೯, ೫೦ ಮತ್ತು ಇಗ ನೇಯ ಮಹಾಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಾಗಿ

ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೇ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದ್ದು, ಗಡ್ಡಭಾಗದೊಡನೆ ಸೇರಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪದ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆ

೨೦೫.

ಶೀಲಾಂಕನ ಮಹಾಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯ ಮಹಾಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತುಂಬ ದೊಡ್ಡವು. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕವು ಇವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಥೆಗಳೂ ನೀತಿಚೋಧೆಗಾಗಿ ಆಗಾಗ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ನೇಮಿಕಥೆಯ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳು ಶೀಲಾಂಕನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಪ್ರದ್ಯಮು ಶಾಂಬರ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣಪಾಖಾನದ ಭಾಗಗಳು.

ಶ್ರೀತಾಂಬರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಈ ಕೃತಿ ಕೆಲವೇಡೆ ಹೇಮಚಂದ್ರನ ಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೋಲುತ್ತದೆ ; ಹೋಲಿಕೆ ವ್ಯಾತಾಸಗಳು ಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬಾಬ್ಬಿ ಮಹಾಪುರುಷನ ಇಲ್ಲವೇ ತೀಥಂಕರ ಬಲದೇವ ವಾಸುದೇವರೊಡಗೂಡಿ ಮೂವರು ಮಹಾಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಸರ್ಗಣಗಳೆಂದಾಗಲಿ ಸಂಧಿಗಳೆಂದಾಗಲಿ ಇದು ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಮೀಪಸಂಬಂಧವಿರದ ಹೊರತು ಕಥೆಗಳನು ಬೇರೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೇಮಿಕಥೆಯೊಡನೆ ಕೃಷ್ಣ ಬಲದೇವರ ಕಥೆಗಳು ಬೇರೆತಿರುವುದು ಯುಕ್ತವೇ ಆಗಿದೆ.

(೨)‘ ತಿಸಟ್ಟಿ ಮಹಾಪುರಿಸ ಗಣಾಲಂಕಾರು (ಮಹಾಪುರುಷ) (೬೯-೬೫) ಇದೊಂದು ಅಪ್ರಾಂಶ ಭಾಷೆಯ ಕೃತಿ. ಕೃತಿಕರ್ತ್ಯ ಪ್ರಷ್ಟದಂತ . ಈತ ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟದೊರೆ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣನ (೬೯-೬೮) ಮಂತ್ರ ಭರತನ ಬಳಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಆಶ್ರಯಪಡೆದಿದ್ದನು. ಈತನ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆಯೇ ಈ ಕೃತಿ ರಚಿತವಾಯಿತು. ಭರತನ ಮಗ ನನ್ನನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲಕಾಲವಿದ್ದನು. ರಾಷ್ಟ್ರಕೂಟ ರಾಜಧಾನಿ ಮಾನ್ಯಖೇಟ ನಷ್ಟಬ್ರಹ್ಮವಾದ ಮೇಲೆ ಆತ ಎಲ್ಲಿದ್ದನೆಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ಮಹಾಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ೩ ಖಂಡಗಳು, ೧೦೨ ಸಂಧಿಗಳಿವೆ. ಆಗ ರಿಂದ ೬೨ ನೆಯ ಸಂಧಿಯವರೆಗಿನ ಕಾವ್ಯಭಾಗ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕುರಿತಿದೆ. ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯವೂ ವಿಸ್ತಾರವೂ ಆದ ಭಾಗ. ಜಿನಸೇನ ಗುಣಭದ್ರರ ಮಹಾಪುರಾಣವನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೃತಿರಚನೆಯಾದೆ

ಆದ್ದರಿಂದ ಕೃತಿ ದಿಗಂಬರಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಕನ್ನಡ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆಗಳ ಅಭಾಸದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ಹೋಲಿಸುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆ.

(ಇ) ‘ಚಲುಪ್ಪನ್ನ ಮಹಾಪುರಿಸ ಚರಿಯ ಎಂಬ ಅಜಾಣತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಕೃತಿಯನ್ನು ಆಮ್ಮನೆಂಬವನು ಪ್ರಕ್ರಿತೆದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆಯಾಡ ಭಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ೧೦೨ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಂದ, , ೧೦,೫೧೦ ಶೈಲಿಕಗಳಿವೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಗಾಥೆಗಳೂ ೧೦೦ ಇತರ ವೃತ್ತಗಳೂ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾಪುರುಷರ ಚರಿತ್ರೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಇ ಮಂದಿ ಪ್ರತಿವಾಸುದೇವರ ಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಂದಿ ಶಲಾಕಾಪುರುಷರಾಗುವರೆಂದು ಉಪಸಂಹಾರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

(ಇಂ) ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರತ್ಯೇಕವೂ ಮಹಾಪುರಾಣಾಂತರಗತವೂ ಹರಿವಂಶಪುರಾಣ ಭಾಗವೂ ಆದ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ, ಕುರುವಂಶೋಪಾಖಾನದ ಕಥೆಗಳನ್ನಿಂಳು ಪಾಂಡವಚರಿತ್ರೆಗಳಾಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿವಂಶೋಪಾಖಾನದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದ್ಯಂಪುಚರಿತ್ರೆ ಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರೆ ವಸುದೇವಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೇಮಿನಾಥನ ಕಥೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಜೈನಾಗಮ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಂಗಿಕವಾಗಿ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆ ಬಂದಿರುವುದುಂಟು. ತಿಲೋಯ ಪಣ್ಣತ್ತಿ ವಿಶೇಷಾವಶ್ಯಕಭಾಷ್ಯ ದಶಾಶ್ವತಸ್ಸಂಧ, ಪ್ರಥಮಾನುಯೋಗ, ಭದ್ರಭಾಹುಕೃತ ಕಲ್ಪಸೂತ್ರ ಈ ಹೊದಲಾದವು ಇಂಥ ಆಗಮಗ್ರಂಥಗಳು

(ಇಂಂ) ಕನ್ನಡ ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣಗಳು

ಗುಣವರ್ಮನ (೧) ನ ‘ಹರಿವಂಶ’ (ಸು. ೯೦೦) ಪಂಪಪೂರ್ವಯುಗದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿ ಈತ. ಗಂಗದೊರೆ ಎಣೀಯಪ್ಪನ (೮೯೯-೯೧೧) ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದನಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಅತನ ಆಶ್ರಿತನಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಈತನ ಕೃತಿಗಳು ಎರಡು ‘ಶೂದ್ರಕ ಮತ್ತು ‘ಹರಿವಂಶ ಎರಡೂ ಈಗ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲ. ‘ಶೂದ್ರಕ ಗ್ರಂಥದ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳು ಈಚಿನ ಸೂಕ್ತಸುಧಾರಣೆ ಅಭಿನವ ವಾದಿವಿದ್ಬಾನಂದನ ‘ಕಾವ್ಯಸಾರಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆತಿವೆ.

ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಕವಿಯ ‘ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯನಾಥ ಪುರಾಣದ (೧೨೭) ಒಂದು ಪದ್ಯದಿಂದಲೂ (೧೫೨) ಕೇಶಿರಾಜನ ಶಬ್ದಮಣಿದರ್ಪಣದ (ಸು. ೧೬೦) ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗದಿಂದಲೂ (೧೫೨-೩) ಗುಣವರ್ಮನು

ಹರಿವಂಶವನ್ನಾಲು ರಚಿಸಿದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದಿದೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಕನ್ನಡ ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣ. ನಾಗವಮಾರ್ಡಾರಾದವರ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ವಿದ್ಯಾನಂದರ ಕಾವ್ಯ ಸಂಕಲನಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಿವಂಶ ನೇಮಿನಾಥಪುರಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವೆಂದು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಖಿಚಿತವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ , ಆಕರ್ನಿದೇಶನವಿಲ್ಲದ ಹಲವಾರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣವಮಾಕೃತ ಹರಿವಂಶದ ಪ್ರಯೋಗಗೋದಾಹರಣಗಳು ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಅವನ್ನು ಬೇರೆಡಿಸಿ ತೆಗೆಯಲು ತಕ್ಕು ಸಾಧನಗಳಿಲ್ಲ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ‘ಶಭ್ದಮಣಿದಪದದ ಈಂದ ಪುಲಿಯಾಪೋಲಿದಾಳ’ ಎಂಬ ಏಕಮಾತ್ರ ಪ್ರಯೋಗವೇ ‘ಹರಿವಂಶದ ನಿಸ್ಸಂಶಯವದ ಅವಶಿಷ್ಟ ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಂಥವು ಉಪಲಭ್ವವಾದ ಹೊರತು ಈ ಹರಿವಂಶ ಯಾವ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ನೇಮಿಕಥೆಯನ್ನು ಒಳಿಂಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ತಕ್ಕುವಿಲ್ಲ.

(ಅ)ಚಾವುಂಡರಾಯನ ‘ಶ್ರೀಷ್ಟಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮಹಾಪುರಾಣ ಅಥವಾ ‘ಚಾವುಂಡರಾಯ ಪುರಾಣ (೬೨೮) ಈ ಕವಿ ಪಶ್ಚಿಮಗಂಗರ ಆಧಿಪತ್ಯದ ಗಂಗವಾಡಿ ಸೀಮೇಯ ರಾಜರಾಗಿ ತಲಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಇಮ್ಮಡಿ ಮಾರಸಿಂಹ (೬೨೧-೬೨) ಇವನ ಮಗ ನಾಲ್ಕುಡಿ ರಾಚಮಲ್ಲ (೬೨೮-೬೨) ಮತ್ತು ಇವನ ತಮ್ಮ ರಕ್ಷಣಗಂಗ (೬೨೨-೬೪) ಇವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಧಾಗ್ರಣಿ ಸೇನಾಪತಿ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿ, ಮಂತ್ರಿ ಈ ಪದವಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕುಡಿ ರಾಚಮಲ್ಲನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದದ್ದು ನಿಶ್ಚಯ. ಕವಿಯ ಗುರು ಅಜಿತಸೇನಾಚಾರ್ಯರು; ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗುರು ನೇಮಿಚೆಂದ್ರಚಾರ್ಯ. ಮಗ ಜಿನದೇವಣ. ಸಹಪಾಠ ಕವಿರತ್ನ ಚಾವುಂಡರಾಯ ಪುರಾಣದ ಆದ್ಯಂತ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಯತಿಪರಂಪರೆ ಜ್ಯೇಂಧ್ರಮಾದ ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತುಂಬ ಗಮಾನಾಹಣವದುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿ ಮೊದಲಾದವರ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಜ್ಯೇಂಧ್ರಸಾಹಿತ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೀಗೆಯೇ ಗಮಾನಾಹಣವಾದುದು. ಈ ಕೃತಿ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿದೆ.

ಒಂದೇ ಆದ ಕನ್ನಡ ಮಹಾಪುರಾಣವಾಗಿದೆ. ಇವೆರಡೂ ಇದರ ವಿಶೇಷಗಳು. ಈ ಕೃತಿಗೆ ಜಿನಸೇನ ಗುಣಭದ್ರರ ಮಹಾಪುರಾಣವೇ ಮೂಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಪಂಪನ ಆದಿಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕೆಲವು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಹ ಚಾವುಂಡರಾಯ ನೋಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕು ಸಾಫಾನದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕು

ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥನ ಕಥೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಗುಣಭದ್ರನ ಉತ್ಪರಾಣದ ‘ನೇಮಿಸ್ವಾಮಿಚರಿತ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾದ ಅನುವಾದವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ , ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕವಿಪರಮೇಷ್ಠಿಗಳ ‘ವಾಗಧ್ವ ಸಂಗ್ರಹದ ಅನುವಾದಗಳೂ ಇವೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಶವಿದೆ.

ಇ)ಕಣಂಪಾಯಣ (ಸು. ೧೧೨೦) ‘ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣ ಕಣಂಪಾರ್ಯರ್ಯ ಕೊಲ್ಲಾಪುರ ಶಾಖೀಯ ಶಿಲಾಹಾರರಾಜ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯನ (ಸು. ೧೧೪೦-೧೫) ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಕವಿ. ಈ ದೋರೆಯ ಮಂತ್ರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಕವಿಯ ಆಶ್ರಯದಾತ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತಂದೆ ಶ್ರೀಭೂಷಣಾಯ ಮೊದಲಾದವರು ಪೂರ್ವಾಂಗಿಸಲಾಗಿ ಕವಿ ಈ ಕೃತಿರಚನೆಗೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ಕವಿಯ ಗುರು ಕಲ್ಯಾಣಕೀರ್ತಿ.

ಕಣಂಪಾಯಣ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚೌಪ್ರಕ್ರಮಿ ಇಂಳಿ ಆಶ್ವಾಸಗಳಿದ್ದು, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಳಿ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಈ ಕೃತಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿಯೂ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದು ಈಗ ದೋರೆಯುತ್ತಿರುವ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲನೆಯದಾಗಿದೆ. ಕವಿ ಪುನಾಡಿಸಂಘದ ಜಿನಸೇನರ ‘ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಚಾವುಂಡರಾಯ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅನುಸರಿಸಿರುವದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಪುರಾಣ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿರುವುದೂ ಇಲ್ಲಿ ಸಮೃಳಿತಗೊಂಡಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಪಂಪಭಾರತ ಮತ್ತು ಗದಾಯುದ್ಧಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮೈದಿಕ ಭಾರತಕಥಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನೂ ಕವಿ ಕೃತಿಯೊಳಗೆ ಹೊಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಕಥಾಮೂಲಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಕೃತಿರಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಮುಂದಿನ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆಕರರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಿದೆ. ವಣಂನೆಗೆ ಪ್ರಾಶ್ನೆ ಕೊಡೆದೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಸರಸವಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಕಥನಕೌಶಲ, ಔಟಿತ್ಯಜಾಣಗಳು ಚನಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದಿವೆ. ಕಣಂಪಾರ್ಯ ಪ್ರತಿಭಾಸಂಪನ್ನನಾದ ಕವಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೃದ್ಯವೂ ಸರಸವೂ ಆದ ಕಾಥನಕಲೆ . ಸರಳವೂ ಸ್ವಷ್ಟವೂ ಆದ ಅಭಿವೃತ್ತಿಕೌಶಲ, ಹೃದಯಂಗಮವಾದ ಮಾನವೀಯದೃಷ್ಟಿ, ಆಕಷಣಕವಾದ ನಾಟಕೀಯತೆ, ವಸ್ತುವಿನಾಸದಲ್ಲಿಯೂ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿರುವ ದೇಶಗುಣ-ಇವುಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಹಿತ್ಯದ ಒಬ್ಬ ಶೈಂಷ್ಟ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇ)ನೇಮಿಚಂದ್ರನ (ಸು. ೧೧೩೦) ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣ ಅಥವಾ ಅಥವಾ ‘ಅರ್ಥನೇಮಿ ಪುರಾಣ ‘ಲೀಲಾವತಿ ಎಂಬ ಶ್ರಂಗಾರಕಾವೃದ್ಧ ಕತ್ಯಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕವಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕೃತಿ ‘ ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣ ಈತ ರಟ್ಟವಂಶದ ಇ ನೇಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ (ಗಳಿಗಳ-೯೯) ಚಂದ್ರಿಕಾದೇವಿಯರೆಂಬ ರಾಜದಂಪತಿಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಯಾಗಿ ‘ಲೀಲಾವತಿ ಯನ್ನೊ ಹೊಯ್ಯಳವಂಶದ ವೀರಬಲ್ಲಳ ದೇವನ(ಗಳಿಗಳ-೧೨೭೦) ಮಹಾಪುರಾಣನಾದ ಸಜ್ಜವಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭನ ಆಶ್ರಯಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಣವನ್ನೂ ರಚಿಸಿದನು. ಈ ಪದ್ಮನಭನ ವಿಚಾರ ಶಾಸನಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ.

ಈಗ ದೊರೆತಿರುವ ‘ ನೇಮಿನಾಥಪುರಾಣ ಅಸಮಗ್ರವಾದುದು. ಈ ನೇಯ ಆಶ್ವಾಸದ ವರಗೆ ಕಾಂಸವಧೀಯ ವರಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಥೆ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದ್ದು ಉಳಿದ ಭಾಗ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ . ಹೀಗೆ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ನಡುವೆಯೇ ನಿಂತುಹೋಗಲು ಕಾರಣವೇನೋ ತಿಳಿಯಲ್ಲ. ಮಂಗರಸ ಮತ್ತು ಅಭಿನವ ವಾದಿವಿದ್ಯಾನಂದರ ಸೂಚನೆಗಳಿಂದ ಈ ಕೃತಿ ಅಸಮಗ್ರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದುಹೋಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಲು ಅವಕಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರಪುರಾಣ ಕಥಾಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಕವಿ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಜಾಡು ಬಿಟ್ಟು ಉಪಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕೈಪಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕಣಂಪಾರ್ಯನ ‘ನೇಮಿ ನಾಥ ಪುರಣವನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.ನಾಟಕೀಯತೆ ರಸದೃಷ್ಟಿ, ಭವ್ಯತೆಯ ಶೈವರಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ಪ್ರತಿಭಾಸಂಪನ್ನು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನೇಮಿಚರಿತ್ರಕಾರರಲ್ಲಿ ಗಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

(ಇ) ಬಂಧುವಮುನ (ಸು. ೧೨೦೦) ‘ಹರಿವಂಶಾಭ್ಯುದಯ : ಈ ಕವಿ ಜೀವನಸಂಬೋಧನೆ ಎಂಬ ಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹರಿ ವಂಶಾಭ್ಯುದಯ ಸ್ವತಂತ್ರ ಕನ್ನಡ ನೇಮಿಚರಿತ್ರಗಳ ಶೈಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದು ಕವಿ ವೈಶ್ನ್ವಕುಲದವನು.

ಹರಿವಂಶಾಭ್ಯುದಯ ಚಂಪೂಕೃತಿ ಇಂ ಆಶ್ವಾಸಗಳಿಗೆ ಕೃತಿಯ ಹೇಸರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸತನವಿದೆ ಈ ಕೃತಿಗೆ ಜಿನಸೇನಾಚಾರ್ಯರ ‘ಹರಿವಂಶಪುರಾಣವನ್ನೂ ಕಣಂಪಾರ್ಯ ನೇಮಿಚಂದ್ರರ ನೇಮಿನಾಥ

ಪುರಾಣಗಳನ್ನೂ ಆಕರ್ಗಳಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೋಲಿಕೆ ಕೆಣಾಪಾರ್ಕನ ಕೃತಿಯೊಡನೆ ತೋರಿಬರುತ್ತದೆ. ಗ್ರಂಥ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಂಥಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಅವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಬಂಧುವರು ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಚರುದತ್ತ ಮತ್ತು ಪ್ರದ್ಯಮ್ಮರ ಕಥಾಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆ ಸೂಚಿಸಬಹುದು.

(೬)ಮಹಾಬಲನ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣ (೧೨೫) ಕವಿ ರಾಯಿದೇವ- ರಾಚಿಯಕ್ಕರ ಮಗ. ಗುರು ಮೇಘಚಂದ್ರ ; ಮಾಧವಚಂದ್ರ ಶ್ರೀವಿದ್ಯಚಕ್ರವರ್ತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಗುರು ಕೇತಯನಾಯಕ ಕವಿಯ ಆಶ್ರಯದಾತ. ಆತನಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಯಃ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ನಾಯಕ ಯಾರು ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಲ್ಲ. ಇವನ ವಂಶ ವಿವರಗಳೇನೋ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಆಶ್ವಸಗಳಿವೆ ಕಥೆ ಹರಿವಂಶಪುರಾಣಮಾರ್ಗದ್ವಾ ; ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಣಾಪಾರ್ಕನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಕಥಾಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾದ್ದು. ನೇಮಿನಾಥನ ಒಂಬತ್ತು ಭವಗಳ ನಿರೂಪಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮೊದಲ ಕೆಣಾಪಾರ್ಕ, ನೇಮಿಚಂದ್ರ, ಮತ್ತು ಬಂಧುವರು ಇದೇ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿರುಪುದನ್ನು ಮಹಾವಲನು ಬಲ್ಲವನಾಗಿರುತ್ತೇನು ; ಕೆಣಾಪಾರ್ಕನ ನೇಮಿನಾಥಪುರಾಣ ಮತ್ತು ನೇಮಿಚಂದ್ರನ ‘ ಅರ್ಥನೇಮಿಪುರಾಣಗಳ ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿರಚನೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ತಿಳಿಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅಲಂಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಣಾನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು. ಹೀಗಿದ್ದು ಕೂಡ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡುತ್ತದೆ. ಹಿರಿದಾಗಿರುವ ಕಥಾಭಾಗಗಳನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಅಡಕವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವುದು ಕೂಡ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

(೭)ಮಂಗರಸನ ನೇಮಿಚಿನೇಶ ಸಂಗತಿ (೧೩೦೮) ಮಂಗರಸ್ಸು ಚಂಗಾಳ್ಜ್ ನೃಪನ ಸಚಿವ ವಿಜಯೇಂದ್ರನ ಈಗಿನ ಹುಣಸೂರು ತಾಲೆನ್ನೋಡಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಲ್ಲಹಳ್ಳಿ ನಾಡನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದೂ ತಿಳಿಯುವುದು. ಕವಿಯ ಗುರು ಪ್ರಭೇಂದು. ಮಂಗರಸರ ಪೂರ್ವಜರು ಪತ್ತಿ ಕೃತಿಗಳು ಕೊಳುಕೊಡೆ

ಮಾನ್ಯಾಧಿಕಾರ , ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳು ಇವನು ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಶಾಸನಪ್ರತಿಯೋಂದು ಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಶಾಸನ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಎಂಬುದನು ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಈ ಕವಿಯ ನಾಲ್ಕು ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ‘ನೇಮಿಚಿನೇಶ’ ಸಂಗತಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ್ದು. ಇದು ಸಾಂಗತ್ಯ ಭಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇಂದಿ , ಜಿಂಜಿ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಮಂಗರಸನ ರಚನೆಗಳಲ್ಲೇಲ್ಲ ಇದೇ ದೊಡ್ಡದು. ಕಣಂಪಾರ್ಯನ ‘ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣವನ್ನ ಅನುಸರಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದು. ಪಂಪಾದ್ಯರಾದ ಇತರ ಕವಿಗಳ ಪ್ರಭಾವವೂ ಉಂಟು. ಇದೂ ಹರಿವಂಶಪುರಾಣಮಾರ್ಗದ ಕಥೆಯೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಕಥೆಗಾರಿಕೆ, ಶೈಲಿ ಭಂದಸ್ಸಿಗಳ ಸರಸತೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

(ಅ)ಸಾಳ್ಳನ (ಸು ಗಜಿಂ) ‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ (= ಸಾಳ್ಳ ಭಾರತ) : ‘ರಸರತ್ನಕರವೆಂಬ ಕಾವ್ಯಾಂಲಂಕಾರಗ್ರಂಥದ ಕರ್ತೃವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ಸಾಳ್ಳಕೆವಿ ಒಂದು ನೇಮಿನಾಥ ಪುರಾಣಕರ್ತೃವೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಈತನ ಆಶ್ರಯದಾತ ತೋಳ ಹೈಹವ ಕೊಂಕಣ ದೇಶವನ್ನ ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಳ್ಳವಲ್ಲ ನೈಪೇಂದ್ರ ಈ ದೊರೆಯ ಹಾಗೂ ಆತನ ಸೋದರಳಿಯನಾದ ಸಾಲ್ಲದೇವನ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ‘ನೇಮಿನಾಥಚರಿತ್ರ ರಚಿತವಾಯಿತು. ಆತನ ಪ್ರೋಷಕರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಗತಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿವೆ ; ಸು ಗಜಿಂ ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸಾಗರದ ಜಿಂ ನೆಯ ನಂ ಶಾಸನದಿಂದಲೂ ಅದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕವಿಯ ಗುರು ಶ್ರುತಿಕೀರ್ತಿ.

‘ನೇಮಿನಾಥ ಚರಿತ್ರ ಭಾವಿನೀ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿದೆ ; ಒಂದೆರಡು ಸಂಧಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಧಕ , ಪರಿವರ್ತನೀ ಷಟ್ಪದಿಗಳೂ ಕಂದಪದ್ಯಗಳೂ ಇವೆ. ಒಂದು ಪವರ್ಗಳಿವೆ. ಒಟ್ಟು ಒಂದು ಸಂಧಿಗಳಿವೆ; ಇಂದು ಪದ್ಯಗಳಿವೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಕಥೆ ಈವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ನೇಮಿಚರಿತ್ರಕಾರರು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಕಥಾಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದುದು. ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕಣಂಪಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಬಂಧುವರುಕರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಥಾಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಕಥೆ ನಡೆದಿದೆ. ನಾನಾ ಕಥಾಮೂಲಗಳಿಂದ ವಿಷಯಸ್ವೀಕಾರ ಮಡಿದೆ. ನೇಮಿಚಂದ್ರ ಕಣಂಪಾರ್ಯರ ಕೃತಿಗಳನ್ನ ನೋಡಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತದ ಪ್ರಭಾವ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟು ಕವಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಥೆಯನ್ನ ಚನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ

ಅಷ್ಟಾದಶವಣಗಳ ವ್ಯವೋಹಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದು ಕಣ್ಣತ್ವದೆ. ಕಥೆ ಸರಳವಾಗಿರುವಂತೆ, ಭಾಷೇಯ ಒಳಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಲಲಿತವಿಗಿದೆ.

(೬)ಬೃಹತ್ತಾಂಕ ‘ಚಿಜಭಾರತ’ (ಸು. ೧೪೦೦) : ಚಂದ್ರಾ-ಪ್ರೋಂಬುಜೆ ಎಂದ ದಂಪತಿಗಳ ಮಗ. ತೋವಿನಾಕೆರೆ ಇವನ ಸ್ಥಳ ಪ್ರಾವಿಷಕರು ತುಂಗಭದ್ರಗೆ ಸಮೀಪದ ಹುಲಿಗೆಯುವರು. ತಾತ ಚಂದ್ರನಾಥ ; ಅಣ್ಣಂದಿರು ಚ,೦ಧ್ರನಾಥ ಮತ್ತು ಬೃಹತ್ ; ತಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿ ಜಿನಭಾರತ ಜೈನಸಂಪ್ರದಾಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮಹಭಾರತ ಕಥೆಯನ್ನು ಒಳಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತಕಥೆ ನೇಮಿಚರಿತ್ರೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವೇ. ಒಟ್ಟು ಅಂ ಸಂಧಿಗಳೂ ಇಂಂಲ ಪದ್ಧಗಳೂ ಇರುವಂತೆ ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಟಿದಿಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಮಂಗರಸನ ‘ನೇಮಿಚಿನೇಶ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೃತಿರಚನೆಗೆ ಅಧಾರವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದು ದೃಢಪಟ್ಟರೆ, ಕಣಾಪಾರ್ಥನ ಕಥಾಮಾರ್ಗವೇ ಮಂಗರಸನ ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಬೃಹತ್ತಾಂಕನಿಂದಲೂ ಅನುಸರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಆಸ್ವದವಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೃಹತ್ತಾಂಕನಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಇದಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಟ್ಟಿ ಉಪಾಖ್ಯಾನ ರೀತಿಯ ಕೃತಿಗಳೂ ಇವೆ. ಕಲ್ಯಾಣಕೀರ್ತಿಯ (ಗಳಿಂ) ‘ಕಾಮನ ಕಥೆ ಸಾಂಗತ್ಯಗ್ರಂಥ, ಬೃಹತ್ತಾಂಕನದೇ ಆದ ‘ಮನ್ಮಥಕೊರವಂಜಿ ಇವು ಹರಿವಂಶಪುರಾಣದ ಪ್ರಮ್ಮಾಣನ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕುರಿತ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ.

ನೇಮಿನಾಥನ ಕಥೆಯ ಮಹತ್ವ

ನೇಮಿನಾಥನ ಕಥೆ ಇತರ ತೀರ್ಥಂಕರರ ಕಥೆಗಳ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಾವಚಭವ ಕಥನದಿಂದಲೂ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣವಣಣನೆಗಳಿಂದಲೂ ಮೈಗೊಂಡಿದೆ . ಇಪ್ಪಗಳ ಆಕರ್ಷಣೆ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ‘ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣ ಗಳಿಂಬ ಹಸರಿನ ಗೃಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿವಂಶ ಕುರುವಂಶಗಳ ವೃತ್ತಾಂತಗಳು ನೇಮಿನಾಥನ ಕಥೆಯ ವೃತ್ತಾಂತಗಳೊಡನೆ ಹಣೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೂ ಆತನ ಕಥೆಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಶಸ್ತಾವಂತೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ನೇಮಿನಾಥನ ಕಥೆ ಹಾಗೆ ಭಾರತ ಭಾಗವತಗಳ ಕಥೆಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದೇ ಅದರ ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವ ಒಂದು ವಿಶೇಷಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅವು ಆತನ ಜೀವಿತಕಥೆಗೊಂದು ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ವ್ಯಾಪಕತೆಯನ್ನೂ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಇನ್ನು ನೇಮಿನಾಥನ ಪ್ರಾವಚಭವಕಥನಗಳ ಮತ್ತು ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣಗಳ ವಣಣನೆಗಳನ್ನೇ ಕೃತಿವಸ್ತುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಕೆಲವು ನೇಮಿಚರಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿವಂಶ-ಕುರುವಂಶಗಳ ವೃತ್ತಾಂತಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಲುಪ್ತವಾಗಿದ್ದು, ಕೃತಿನಾಯಕನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಸಾಂದಿರುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಆತನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಟವಾದ ಕಥಾವಿವರಗಳೇನೂ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ , ಅವೆಲ್ಲ ಹರಿವಂಶಪುರಾಣಗಳೆಡುರಿನಲ್ಲಿ ಲಫುಪ್ರಮಾನದ ಸಾಮಾನ್ಯಕೃತಿಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿವೆ. ಕನ್ನಡದ ನೇಮಿಚರಿತೆಗಳು ಹರಿವಂಶಪುರಾಣಗಳಿಂಬ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೊಲುತ್ತವೆ. ಎಂಬುದರಿಂದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಜೈನಪುರಾಣಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿಸ್ತಾರ ಆಕರ್ಷಣೆಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ದೊರೆಕೊಂಡಿವೆ.

ನೇಮಿಕಥೆಯ ಪೌರಾಣಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಪ್ರಾವಚಭವವೃತ್ತಾಂತಗಳಿಂದಲೂ ಭವ್ಯವಾದ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣವಿವರಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವುದು ಸಾಹಜವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇತರ ತೀರ್ಥಂಕರ ಕಥೆಗಳೊಡನೆ ನೇಮಿತೀರ್ಥಂಕರನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿಯ ಕಥಾಸ್ವರಸ್ತವನ್ನೂ ನಾನಾ ಕಥಾಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೋಮಿಸುವ ಮಾನವೀಯ ಭಾವನೆಗಳ ಉತ್ಪಂಧವನ್ನೂ ನಾವು ಮನಃಪ್ರಾವಚಕವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ

ನೇಮಿನಾಥನ ನಿಜಚೀವಿತದ ವೈಶ್ಲಿಷ್ಟಿಕವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳುವ ಮಹತ್ವದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಆತನ ವೈರಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದೊಂದು ಕಥಾಸಂದರ್ಭ.

ನವಯುವಕನಾದ ನೇಮಿಕುಮಾರನು ತನಗೆ ವಿವಾಹವು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಆದರ ಪಪಾಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ವಿವಾಹಮೂಹೂರ್ತದವೇ ಸನ್ನಿಹಿತವಾದಾಗ, ಪ್ರಾಣಿದಯೆ ಕಾರಣವಾಗಿ ಆ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂದರ್ಭ. ಅಹಿಂಸೆಯೇ ಪರಮಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಜೈನಧರ್ಮದ ಸಾರಭಾತವಾದ ತತ್ವ. ಅಹಿಂಸೆಯೆಂಬುದು ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದುದೇನಲ್ಲ. ಅದು ಸಕಲಚೀವರಾಶಿಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಎನ್ನುವುದೇ ಆ ಧರ್ಮದ ಅಚಲವಿಶ್ವಸ. ಆ ತತ್ವವನ್ನೂ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ ನೇಮಿನಾಥನ ವೈರಾಗ್ಯೋದಯಸಂದರ್ಭವು ತುಂಬ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ನಿದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಬಲಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರೆ ಮಾಂಸಭೋಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಧ ಆಗುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿಯೇ ಜೈನಧರ್ಮವು ಮೇಲೆದ್ದಿತೆಂಬುದನ್ನು ಅದರ ಇತಿಹಾಸ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನೇಮಿನಾಥನು ಪ್ರಾಣಿದಯಾಪ್ರವರ್ತಕನಾಗಿ ಜಿನೆಂದ್ರಘೋಹದಲ್ಲಿ ಗಣಾಗಿದ್ದನೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥರು ಮುಖಿದಿಂದ ಹರಿವಂಶಪುರಾಣಕರ್ತೃ ಜಿನಸೇನರು ಅದಿರುವ ಮಾತುಗಳಾನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಗೃಹಮರಣ ಮರಣತ್ವಹೋದಕಾನ್ಯಶನಪಾನಮತೀವನಿರಾಗಸಃ

ಮೃಗಕುಲಸ್ಯ ತಥಾಪಿ ವರ್ಧೋ ನೃಭಿಜಂಗತಿ ಪಶ್ಯತ ನಿಷ್ಪಾಣತಾಂ ನೃಣಾಮ್ ॥

ರಣಮುಖೀಷು ರಣಾಜಿತಕೀರ್ತಯಃ ಕರಿತುರಂಗರಥೇಷ್ಪಾಪಿ ನಿಭರಯಾನ್

ಅಭಿಮುಖಾಭಿಹಂತಮುಧಿಷ್ಟಿತಾನಭಿಮುಖಾಃ ಪ್ರಹರಂತಿ ನ ಹೀತರಾನ್ ॥

ಶರಭಸಿಂಹವನದ್ವಿಪರ್ಯಾಥಪಾನಾ ಪ್ರಕುಪಿತಾನಾ ಪರಿಹೃತ್ಯ ವಿದೂರತಃ

ಮೃಗಶಾನಾ ಪೃಥುಕಾನಾ ಪ್ರಹರತ್ಯಮಾನಾ ಕಥಮಿವಾತ್ರ ಪುಮಾನ್ ವಿಲಜ್ಞತೇ ॥

ಚರಣಕಂಟಕವೇದ್ವಿಭಯಾಧ್ವರ್ತಾ ವಿದಧತೇ ಪರಿಧಾನಮುಪನಹಾಮ್

ಮೃದುಮೃಗಾನಾ ಮೃಗಯಾಸು ಪುನಃ ಸ್ವಯಂ ನಿತಿತಶಸ್ತುಶತ್ಯಃ ಪ್ರಹರಂತಿ ಹಿ ॥

ವಿಷಯಸೌಖ್ಯಪಕ್ಷಪ್ರಸ್ವೋದಯಃ ಪ್ರಥಮ ಏಷ ಮಗೋಫವರ್ಥೋಽಧಮಃ

ಅನುಭವೇ ಪುನರಸ್ಯ ರಸಪ್ರದೇ ಪಡಸುಕಾಯನಿಷಿಡನಮಧ್ಯದಿ ॥
 ವಿಪುಲರಾಜ್ಯ ಪದಸ್ಥಿತಿಮಿಚ್ಛತಾ ಸರ್ಕಲಸತ್ಯಾ ವಧೋಽಮುಶೀಕೃತಃ
 ದುರಿತಬಂಧಫಲಸ್ತು ವಧೋ ಧ್ರುವಂ ಕಟುಫಲಾ ಸ್ಥಿರಸ್ಯ ಪರಾಯತಃ ॥

(ಜಿಜಿ-ಲಣ-ಎಲ)

ವನವೇ ಮನೆಯಾದ ವನದ ಹಲ್ಲು ನೀರೇ ಆಹಾರವಾದ, ಅತ್ಯಂತ ನಿರಪರಾಧಿಗಳಾದ ಈ ದೀನವ್ಯಾಗಳನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮನುಷ್ಯರು ವಧಿಸುತ್ತಾರೆ . ಮನುಷ್ಯರ ನಿಷ್ಠರುಣಿಯನ್ನು ಏನೆನ್ನೋಣ? ರಣಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುವರೋ ಅಂಥ ಶೂರರು ಹಸ್ತಶ್ವಾದಿಗಳ ಮೇಲೆರಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೇದುರಾಗಿ ಬಂದವರನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ತಾವು ಕೊಲ್ಲುವರಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯರನ್ನಲ್ಲ. ಅಂಥವರು ಮಹೋಗ್ರಜಂತುಗಳಾದ ಶರ್ಭ ಸಿಂಹ ಕಾಡಾನೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗದೆ, ಜಿಂಕೆ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷುದ್ರಜಂತುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗದೇಕೇ? ಆಹಾ ! ಈ ಶೂರರು ಕಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚುವುದೆಂದು ಹೆದರಿ ತಾವು ಕೆರವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ, ಬೇಟೆಯ ವೇಳೆ ಸಾಧುಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತೀಕ್ಷ್ಣಶಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ನೂರಾರು ಒಗೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರಲ್ಲ ; ಇದು ಅಚ್ಚರಿಯ ವಿಷಯ. ಮೊದಲು ಇದರಿಂದ ವಿಷಯಸುಖಿರೂಪವಾದ ಭಲ ದೊರೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಈ ಪ್ರಾಣಿವಧೆ ದುಃಖಕ್ಕೆ ದಾರಿಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬಯಸುವುದು ಮಹಾರಾಜ್ಯದ ಪದವಿಯನ್ನು ಆದರೆ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಾಣಿವಧೆಯನ್ನು ಇದರಿಂದ ಪಾಪಬಂಧವು ನಿಶ್ಚಿತ ಫಲವಾಗಿ ಕಟ್ಟುಫಲವಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಾದಿಮಧುಫಾಲವಲ್ಲ...

ನೇಮಿನಾಥ ತಪೋಭಿಗಮನ ಸನ್ನಿವೇಶವು ಲೋಕದ ದುಃಖಿಜೀವರ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಜೀವನರಹಸ್ಯವನ್ನರಿಯಲು ಕಂಡು ಜೀವನರಹಸ್ಯವನ್ನರಿಯಲು ಸಂಸಾರವನ್ನು ತೊರೆದುಹೋದ ಬುದ್ಧನ ತಪೋಭಿಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರುವಾದದೆನ್ನಬಹುದು ನೇಮಿಚರಿತ್ಯಲ್ಲಿ ನೇಮಿನಾಥನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಿದ್ದ ರಾಜೀಮತಿಯೂ ಬುದ್ಧನ ಚರಿತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ವಿವಾಹಿತಪತ್ನಿಯೂ ದೋಧರೆಯೂ ಸಮುದುಃಖಿಗಳೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ರಾಜೀಮತಿಯ ವಿರಹವನ್ನೇ

ಮುಖ್ಯವಿಷಯವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೃತಿರಚನೆಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕೂಡ ಜೈನಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ನೇಮಿಕಥೆಯ ವೃತ್ತಾಂತಗಳೊಡನೆ ಹರಿವಂಶ-ಕುರುವಂಶಗಳ ಕಥಾವೃತ್ತಾಂತಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಕಥೆಯ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿದೆ. ಲೋಕಪೂಜ್ಯಗಳೇನಿಸಿದ ಪುರಾಣೀತಿಹಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಪುರುಷರಿಂದಲೇ ನೇಮಿನಾಥನು ವಂದ್ಯನಾಗಿ ವರ್ಣಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ, ಆತನ ಕಥೆಗೆ ಅನ್ಯಾದೃಶವಾದ ಹಿರಿಮೆ ಸಂಘಟಿಸಿದೆ. ತೀರ್ಥಾಂಕರಾರ ಶ್ರೀಣಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿನಾಥ, ಪಾಶ್ವನಾಥ ಮತ್ತು ಮಹಾವಿರರ ಜಠಗೆ ಅರಿಷ್ಟನೇಮಿಯನ್ನೂ ಮುಖ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಗಣಸಿರುವುದರಿಂದ ಆತನ ಕಥೆ ಜೈನಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯಪೂ ಶ್ರಿಯವೂ ಆಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ. ದಿಗಂಬರ ಮತ್ತು ಶೈತಾಂಬರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಕವಿಗಳೂ ಆಚಾರ್ಯರೂ ಪಾಚೀನಕಾಲದಿಂದಲೂ ಆತನ ಉದಾತ್ಮವೃತ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿಪುಲವಾಗಿ ಕೃತಿರಚನೆಮಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವುದು ಜೈನಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆತನ ಕಥೆಯನ್ನು ಉಜ್ಜ್ವಲವಾಗಿ ಬೆಳಗಿದಂತಾಗಿದೆ.

ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ಜಿನಸೇನರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯ ಆರಂಭಭಾಗದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕಥೆಗೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರಯಸ್ಸಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ :

ಬದ್ಧಮೂಲಂ ಭುವಿಶ್ವಾತಂ ಬಹುಶಾಖಿಭೂಷಿತಮ್
ಪೃಥುಪುಣ್ಯಲಂ ಪೂತಂ ಕಲ್ಪವ್ರಕ್ಷಸಮಂ ಪರಮ್
ಅರಿಷ್ಟನೇಮಿನಾಥಸ್ಯ ಚರಿತೇನೋಜ್ಞಲೀಕೃತಮ್
ಪುರಣಂ ಹರಿವಂಶಾಖ್ಯಂ ಶಾಪಯಮಿ ಮನೋಹರಮ್ ||

(೧೦-೫೦, ೫೧)

‘ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣ ಬುದ್ಧಮೂಲವೂ ಭುವಿಶ್ವಾತವೂ ಬಹುಶಾಖಿಭೂಷಿತವೂ
ಪೃಥುಪುಣ್ಯಫಲಯುಕ್ತವೂ ಪವಿತ್ರವೂ ಕಲ್ಪವ್ರಕ್ಷಸಮಾನವೂ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಅರಿಷ್ಟ ನೇಮಿನಾಥನ
ಚರಿತದಿಂದ ಉಜ್ಜ್ವಲೀಕೃತವೂ ಮನೋಹರವೂ ಆದುದಾಗಿದೆ.

ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಗ್ರಂಥಾಂತ್ರದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಫಲಶ್ರುತಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ :

ನೇಮಿಚಿನೇಂದ್ರನ ಈ ಚರಿತೆಯನ್ನು ವಾಚಿಸುವ ಸಜ್ಞನರು ವಾಚಿಸಲಿ ; ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶೋತ್ರಗಳು ನಲಿಯಲ್ಲಿ ... ವಿದ್ವಜ್ಞನರು ಅನ್ವರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗಲೇಂದೂ ತಮಗೆ ಮೋಕ್ಷವಾಗಲೇಂದೂ ಇದನ್ನು ವ್ಯಖ್ಯಾನಿಸಲಿ . ಜಿನೇಂದ್ರ ಭಗವಾನನ ವಣಣನೆ ಮಾಡುವ ಈ ಶಸ್ತ್ರ ಉಪಸರ್ಗ ಬಂದಾಗ ರಕ್ಷಿಸುಬಲ್ಲುದು. ಶಾಂತಿಪ್ರದವಾದುದು. ಯಾವ ಭವ್ಯ ಜೀವರು ಇಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹರಿವಂಶಪುರಾನವನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಸಿದ್ಧಿಯೂ ಪುರುಷಾರ್ಥಲಾಭವೂ ಆಗುವುದು.....